

Motion till riksdagen 2017/18:3656

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen anvisar anslagen för 2018 inom utgiftsområde 7 Internationellt bistånd enligt förslaget i tabell 1 i motionen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka biståndet till internationell flyktinghjälp och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd till flyktingmottagande utvecklingsländer och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa avräkningarna i biståndet för flyktingmottagning i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om humanitärt bistånd till svältkatastrofer och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd till insatser för rent vatten och grundläggande sanitet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om insatser för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utbildningsinsatser och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om industrialiseringsstöd och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd riktat till demokrati och mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i biståndet prioritera de minst utvecklade länderna och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att villkora biståndet till den palestinska myndigheten och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avveckla biståndsformen budgetstöd i dess nuvarande form i det svenska bilaterala biståndet och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i högre grad kanalisera bistånd genom svenska organisationer i det civila samhället och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i högre grad uppmärksamma och verka för barns rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att resultatbaserat bistånd ska vara styrande för allt svenskt bistånd och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd för återuppbyggnad i krigsdrabbade länder och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om stöd till mindre biståndsorganisationer och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av Sidas effektivitet och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om mikrolån och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett försiktigt framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fria från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier. I vår höstbudget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

Bistånd som gör nytta – med de mest utsatta i fokus

Sverigedemokraternas utgångspunkter i utrikespolitiken är att vi tillerkänner alla nationer i världen samma grundläggande friheter och rättigheter som vi kräver för vår egen nation. Vi anser vidare att grundläggande mänskliga fri- och rättigheter är universella, lika viktiga och gällande för alla människor oavsett var de bor.

Sverigedemokraternas långsiktiga mål med biståndspolitiken är att fler länder utvecklas till den grad att de själva kan ta ekonomiskt ansvar för sin befolkning samt respektera demokrati och mänskliga rättigheter. I dagens oroliga värld behöver fler människor i utvecklingsländer få ett hopp om en ljus framtid i sitt land. Genom att bidra till utveckling kan vi också förebygga konflikter och skapa bättre förutsättningar för internationell fred och säkerhet.

En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter och individer som har en förståelse för och kunskap om lokala förutsättningar. Mot den bakgrunden vill Sverigedemokraterna verka för en biståndspolitik som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Fokus bör ligga på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska få stå i centrum.

Genom en grundlig översyn av ineffektivt bistånd, en större koncentration av biståndet till de minst utvecklade länderna och på färre inriktningar kan vi effektivisera utvecklingsbiståndet. Bistånd får inte handla om givarens glädje, utan om effektiva och ändamålsenliga satsningar där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt. Sverigedemokraternas målsättning är att ha en biståndsram som inte understiger 0,7 procent av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. År 2018 har vi en biståndsram på 0,94 % av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. Genom att vi inte omfördelar några biståndspengar till asylinvandringen till Sverige och genom prioriteringar åstadkommer vi öknings till flera viktiga områden, såsom flyktinghjälp, humanitärt bistånd, vatten, sanitet, jordbruk och industrialisering. Sverigedemokraterna vill se ett effektivare långsiktigt bistånd och föreslår därför att resultat ska kunna uppvisas för att få fortsatta utbetalningar. I det faktiska biståndet under utgiftsområde 7 satsar Sverigedemokraterna 250 miljoner kronor mer än regeringen.

Humanitärt bistånd och flyktinghjälp

Konflikter, naturkatastrofer och andra humanitära kriser är något som kan skapa en stor förödelse för ett land under en lång tid. Det är för oss en självklarhet att Sverige generöst och efter bästa förmåga ska bidra vid sådana katastrofer. De humanitära behoven är något som ökat de senaste åren på grund av flera humanitära katastrofer.

Svält

Enligt Plan International är mer än 20 miljoner människor, varav flera miljoner barn, i Etiopien, Somalia, Kenya och Sydsudan i akut behov av mat för dagen. I Sydsudan är 4,9 miljoner människor nära hungersnöd. Det är nästan 40 procent av landets befolkning. I Jemen pågår en stor humanitär katastrof på grund av de konflikter som pågår i landet. Mot bakgrund av detta vill vi avsätta pengar för akut humanitär hjälp i dessa områden och vi ökar också generellt det humanitära biståndet. Om inte barn får rätt näring de första 1 000 dagarna kan detta ge bestående skador som aldrig går att reparera, och därför anser vi även att Sverige inom internationella samfundet ska vara drivande för att stödet till området ökar.

Flyktinghjälp

Enligt UNHCR har miljontals människor tvingats fly från Syrien och Irak till närliggande länder. Med vetskapen om att det för varje satsad krona går att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet än vad som är möjligt i Sverige anser Sverigedemokraterna det vara en varken klok, rättvis eller human flyktingpolitik som i dagsläget bedrivs där de stora ekonomiska resurserna läggs på flyktingmottagning i Sverige. Vi vill i stället kraftigt öka satsningar på internationell flyktinghjälp. Dels behöver det rent humanitära biståndet till flyktingar i krisens närområde öka kraftigt och där innehar FN:s flyktingorgan UNHCR samt World Food Programme centrala roller. Dels behövs också mer långsiktiga insatser för att stödja mottagande länder. Enligt en RUT-utredning (dnr 2014:1480) finns även exempel på insatser genom Världsbanken för att stödja olika former av samhällstjänster i Jordanien och Libanon. Denna typ av långsiktiga insatser anser vi bör prioriteras högre i biståndet.

Barn och ungdomar

I krig och konflikt är barn en av de grupper som drabbas hårdast. Miljontals barn försätts i en svår situation i flyktingläger eller i värdsamhällen och utan rätt insatser riskerar en hel generation gå miste om utbildning och hamna i psykosociala problem. Insatser för att bidra till barns och ungdomars utbildning och välmående är grundläggande och avgörande för dessa barns framtid och för att länder i konflikt ska kunna återuppbyggas. Utbildning kan också verka förebyggande mot att barn och ungdomar radikaliserar och rekryteras till extrema grupper. Därför anser vi det vara av stor vikt att också satsa på insatser för att ge barn och ungdomar tillgång till utbildning och andra nödvändiga stödinsatser och vi vill satsa betydliga medel bland annat till Unicef.

Utbildning och arbete

Eftersom dagens flyktingar i krisens närområde är nyckeln till att i morgon bygga upp krigsdrabbade länder anser Sverigedemokraterna även att möjligheterna för vuxna att utbilda sig under tiden de befinner sig på flykt är något som bör utvecklas. Detta utbildningsbistånd skulle vara en form av hjälp till självhjälp samtidigt som det gör människors vardag meningsfull och möjligheterna till ett bättre framtida liv ökar. Genom att erbjuda individuell utbildning i flyktingläger och värdsamhällen tar man vara på människors förmågor och skapar framtidstro samtidigt som man skapar värdefullt humankapital för återuppbyggnad av hemlandet. Vi vill se över vilka möjligheter som finns för projekt där man låter flyktingar utbilda sig till yrken som är viktiga för återuppbyggnad. Utbildningsstödet är en form av hjälp till självhjälp samtidigt som det gör människors vardag meningsfull och möjligheterna till ett bättre framtida liv ökar. Utbildning är alltid en långsiktig och god investering. För att skapa en stabil, fredlig och hållbar värld måste Sverige tänka om och ta vara på de mänskliga resurser som finns tillgodo. En del av våra anslag för flyktinghjälp vill vi därför satsa på utbildningsprojekt.

Sverigedemokraterna vill också verka för att utveckla nya innovativa lösningar. Det finns exempel på bilaterala samarbeten med privata näringslivet inblandat som kunnat bidra till att människor kunnat komma i arbete och detta har kunnat gynna såväl flyktingen, mottagarlandet som givarlandet. Detta är något som behöver utvecklas.

Långsiktigt utvecklingsbistånd

Sverigedemokraterna vill verka för en biståndspolitik som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Flertalet av jordens fattiga lever på landsbygden och en studie från Världsbanken (2008) visade att majoriteten av dem gav högsta prioritet åt tillgång till livsmedel och inkomster. Ytterligare två studier visade att otillräcklig tillgång till eller dåligt dricksvatten var det främsta problemet. Med de fattigas behov som utgångspunkt ter det sig därför naturligt att vi i högre grad än idag vill prioritera satsningar som bidrar till att människor kan få tillgång till grundläggande behov såsom rent vatten och grundläggande sanitet, livsmedel, skapa sig förutsättningar för inkomster och därmed kunna påverka sin egen vardag och omgivning. Detta kan rädda liv, motverka ohälsa, hunger, extrem fattigdom och svältkatastrofer och gynna en positiv utveckling.

Vatten och sanitet

Tillgången till rent vatten och grundläggande sanitet är en avgörande faktor för hälsa och utveckling i fattiga länder. Bristen härpå drabbar kvinnor och barn extra hårt och hindrar deras möjligheter till utveckling. I bland annat östra Afrika spenderar de en stor del av dagen med att vandra långa sträckor för att hämta vatten som i de flesta fall är förorenat. Enligt Wateraid saknar 32 % av världens befolkning tillgång till sanitet och ytterligare hundratals miljoner människor saknar rent dricksvatten. Bristen på säker sanitet bidrar till förorenat vatten som är ett allvarligt miljö- och hälsoproblem. Enligt WHO dör varje år ca 525 000 barn under fem år i diarré som ofta orsakas av smutsigt vatten och bristande sanitet. Upprepade diarréer är den näst vanligaste dödsorsaken bland små barn i fattiga länder. Förorenat vatten och brist på tillgång till sanitet utgör också en hälsorisk för gravida och vid förlösning. Rent vatten och grundläggande sanitet kan därmed förebygga mödradödligheten. Sammanfattningsvis är tillgång till rent vatten, säker sanitet och hygien grundläggande mänskliga rättigheter och avgörande för människors överlevnad, hälsa, jämställdhet, utbildning, välfärd och ekonomiska produktivitet.

Jordbruksutveckling, skogsbruk och hållbar miljö

En stor majoritet av de fattigaste människorna lever på landsbygden och är beroende av jordbruket för sin överlevnad. Världsbankens studie *Voices of the Poor* (2008) visade att tillgång till livsmedel var ett av de områden som fattiga människor prioriterade högst. En annan rapport från Världsbanken framhåller att satsningar på jordbruksutveckling är ett av de mest grundläggande och viktiga verktygen i att kunna bekämpa fattigdom och gynna ekonomisk tillväxt i utvecklingsländer (World Development Report, 2008).

Jordbruket är både en källa till familjens livsmedel samt en möjlighet att generera inkomster. Att ge människor i fattigdom förutsättningar att säkra tillgången till livsmedel och förbättra sin ekonomiska ställning kan också vara avgörande för att de ska kunna stärka sin ställning och göra sin röst hörd och få inflytande i sin närmiljö (Birgegård 2011, Hydén 2010). Om det ska finnas en möjlighet att bekämpa extrem

fattigdom och hunger samt förebygga svältkatastrofer är satsningar på jordbruksutveckling avgörande.

Ett viktigt område är också ett hållbart nyttjande av framför allt tropiska skogar. Trots all uppmärksamhet ökar avskogningen i tropikerna. Tropiskskogens naturresurser är viktiga i många avseenden. Den tropiska skogen rymmer mellan 50 och 70 procent av alla jordens växt- och djurarter. Det är även en ekonomisk resurs i form av timmer, och har en funktion som genbank för livsmedel, mediciner, råvaror för industrin m.m. Tropiskskogen har även en viktig klimatfunktion. När omfattande skogsarealer huggs ned förändras det lokala och regionala klimatet, bl.a. i form av minskad nederbörd. Avskogningen medför också omfattande utsläpp av koldioxid. Därför är det viktigt att verka för att vissa delar ska kunna skyddas helt medan andra ska kunna nyttjas på ett sätt som är ekonomiskt, ekologiskt och miljömässigt hållbart på längre sikt (Världsnaturfonden). Vi vill därför investera kraftigt i biståndet på satsningar för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk.

Hälsa

Förebyggande arbete för att förhindra spridning av smittsamma sjukdomar är av stor vikt. Med rätt information och förebyggande arbete kan man minska risken för stor spridning och öka möjligheten att rädda liv vid sjukdomsepidemier. Spridningen av hiv/aids är ett också ett angeläget problem som bör bemötas med flera olika metoder. Barnens hälsa behöver prioriteras och viktiga insatser för detta är vaccinationer för att förebygga allvarliga sjukdomar samt insatser i svältdrabbade länder i framför allt Afrika. Med enkla medel som information om hur man förhindrar spridning av mygg och att använda myggnät går det också att minska risken för malaria. I krig och katastrofer riskerar grundläggande sjukvård att lås ut. En viktig del i denna del av biståndet anser vi också vara att återuppbygga hälso- och sjukvård i krigsdrabbade länder.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Vi anser det viktigt att komma ihåg att även rätten till en skälig levnadsstandard, rätten till utbildning och rätten till hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter, och insatser för till exempel rent vatten, grundläggande sanitet, utbildning och hälsa är också insatser för att främja mänskliga rättigheter. I regeringens arbete med demokrati och mänskliga rättigheter finns ett tydligt fokus på medborgerliga och politiska rättigheter och stöd till statliga institutioner och myndigheter. Detta har i grunden ett gott syfte men vi ifrågasätter i vilken grad ett alltför långtgående fokus på detta bidrar till att skapa förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras prioriteringar i den omedelbara vardagen.

Så länge det fortfarande finns extrem fattigdom, svält och pågående humanitära flyktingkriser anser Sverigedemokraterna att det finns utrymme för besparingar inom nuvarande satsningar på detta. Sida har till exempel finansierat uppbyggnaden av ett system för att effektivisera uttag av fastighetsskatt i Kosovo, något som med tanke på de omfattande problemen med korruption är ett minst sagt tveksamt sätt att hjälpa landets fattiga. Vidare finansieras kapacitetsuppbyggnad av statsrevisionen i Kenya, Tanzania, Liberia och Moçambique. Sverigedemokraterna ifrågasätter inte att det i förevarande

länder finns brister på området, men vi är skeptiska till att detta är de mest akuta behoven dessa länder står i.

Därför vill vi se ett ökat fokus på sociala och ekonomiska rättigheter och vi ökar istället bistånd till vatten och sanitet och jordbruksutveckling. Att uppnå fungerande demokratiska samhällen, där alla mänskliga fri- och rättigheter respekteras är en viktig utgångspunkt och målsättning för utvecklingsarbetet. En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter och individer som har en förståelse för och kunskap om lokala förutsättningar. Studier visar även att för fattiga, marginaliserade människor är frågan om att göra sin röst hörd och utöva inflytande i första hand en fråga om deras ställning i den omedelbara närmiljön (Birgegård 2011, Hydén 2010).

Därför menar vi att våra prioriteringar i biståndet av fattiga människors grundläggande behov också främjar deras möjligheter att verka för andra rättigheter. I arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter bör det svenska bilaterala biståndet i högre grad också prioritera satsningar i det civila samhället för att stödja människor och organisationer att verka för demokrati och mänskliga rättigheter. Däremot menar vi att Världsbanken och FN kan spela en viktig roll i uppbyggnaden av och påverkan på demokratiarbetet på statlig nivå.

Utbildning

Barnkonventionen slår fast att alla barn har rätt till utbildning. Att lära sig läsa och skriva är förutsättningar för ett självständigt liv med god hälsa, inkomst och möjlighet att påverka. Utbildning kan bana vägen för att ta sig ur fattigdom och utsatthet. Vi vill stödja biståndsinsatser som verkar för alla barns rätt till utbildning och oavsett kön, där extra insatser kan behövas för flickors rätt till skolgång. Högre utbildningar som kan ge arbete och är en förutsättning för viktiga samhällsfunktioner som lärare, läkare och ingenjörer är också grundläggande för ett lands utveckling. Vi vill att utbildningsinsatser ska prioriteras till de minst utvecklade länderna. Inom detta område vill vi även satsa på ett återuppbyggande av utbildning för såväl barn som vuxna i områden som efter ett krig stabiliserats till den grad att ett återuppbyggande av området är möjligt.

Ekonomisk utveckling och industrialiseringsstöd

För det långsiktiga målet att länder ska bli oberoende av bistånd är det givet att insatser som bidrar till ökad sysselsättning och ekonomisk utveckling är avgörande för en framgångsrik fattigdomsbekämpning. Vi ser positivt på en ökad samverkan med näringslivet och privata aktörer för jobbskapande insatser. Det kan även handla om utbildning i företagande för att stimulera människor att starta företag och att förstärka goda företagarens initiativ. Om utvecklingsländer ska ha en chans till ökad ekonomisk tillväxt är också handelslättnader av olika slag en viktig åtgärd. Handel är en viktig nyckelfaktor för att människor ska kunna lyftas ur fattigdom, och ett fortsatt underlättande för utvecklingsländers tillgång till marknader kan vara avgörande för deras ekonomiska framtid. För att dessa insatser ska fungera behöver de kombineras med insatser som motverkar korruption och kapitalflykt.

Att skapa ekonomisk tillväxt i utvecklingsländer är behäftat med ett antal svårlösta problem. Dessutom ser situationen väldigt olika ut från land till land. Viktiga faktorer som tillgång till kust/hamnar, infrastruktur, naturresurser, interna konflikter och kvaliteten på det politiska ledarskapet varierar kraftigt mellan de minst utvecklade länderna och därmed måste också åtgärderna för att skapa tillväxt anpassas efter varje lands unika situation.

Studier har visat att export leder till ökad produktivitet för afrikanska företag, till skillnad från USA, EU och Kina där någon motsvarande effekt inte finns. Detta beror på att de inhemska marknaderna i västvärlden och Kina är så pass stora att konkurrensen är lika hård inom som utanför den inhemska marknaden. De afrikanska marknaderna å andra sidan är så pass små och stagnerade att till och med mycket ineffektiva företag kunnat överleva, mycket tack vare importrestriktioner och korruption. Sverigedemokraterna anser därför att Sveriges långsiktiga utvecklingsbistånd ska fokusera på att hjälpa de minst utvecklade länderna att skapa globalt konkurrenskraftiga agglomerat av exportföretag och att Sverige bör välja ett eller två länder, erbjuda dessa att ingå industrialiseringshjälpavtal och även söka internationella samarbetspartners. Som en del av industrialiseringshjälpavtalet ska Sverige ta initiativ till en serie standarder för den inhemska förvaltningen och en tvistelösnings- och försäkringsmekanism för utländska investeringar samt avstå från växelkurshöjande bistånd och arbeta för att mottagarländerna får bättre tillgång till den svenska eller EU:s inre marknad.

Svenska organisationer i det civila samhället

För att nå ut till de mest utsatta människorna är svenska organisationer som verkar bland lokalbefolkningen ett bra verktyg. Svenska organisationer kan också bygga upp ett gott samarbete med lokala organisationer i mottagarlandet och därigenom få en lokal förankring i de biståndsprojekt som bedrivs. De svenska biståndsorganisationerna kan omfatta ett brett spektrum av insatser och stötta befolkningen att påverka regeringar mot korruption och föra in dem på vägen till en god samhällsutveckling. De kan även ha en god förankring med svenska folket genom att information om deras insatser finns lättillgänglig. På grund av det viktiga arbete som vi anser att de svenska organisationerna utför anser vi att regeringen bör kanalisera en större del av biståndet genom dessa än vad som görs idag samt kanalisera bistånd i enlighet med våra prioriteringar.

Stöd till mindre biståndsorganisationer

Några av de mest effektiva biståndsorganisationerna är de som idag har minst resurser att röra sig med. I många fall är det ett fåtal personer som på ideell basis bygger upp en verksamhet för att stötta människor i nöd, genom exempelvis insamling av materiel eller pengar som sedan går till verksamheten. Många av dessa vill inget annat än att klassas som en seriös organisation, med respekt från allmänheten, varför de också strävar efter att få ett 90-konto. På så sätt kan fler människor tänka sig att stötta deras verksamhet, då det innebär ett större förtroende från allmänheten. Att nå så långt är dock inte alltid helt enkelt på grund av den arbetsbelastning och de extrakostnader som tillkommer för att få ett 90-konto. Regeringen har till viss del förändrat förfarandet i en mer positiv riktning,

dock finns det fortfarande skäl att se över möjligheten att underlätta för små biståndsorganisationer att få ett 90-konto. Detta kan ske genom fördelaktiga lån för att kunna anlita en auktoriserad revisor eller klara av att betala avgifter till Svensk insamlingskontroll. Regeringen bör återkomma med förslag på hur mindre biståndsorganisationer kan få lån för att enklare kunna skaffa sig ett 90-konto.

Barnens rättigheter

Sverigedemokraterna anser att barnens rättigheter och barnkonventionen bör få ta en mycket större plats i biståndspolitikerna än vad de har idag. Barn är oftast de som är de mest utsatta i krig och katastrofer. Många barn är offer för de värsta formerna av barnarbete, sexuellt utnyttjande, olika former av våld och diskriminering, barnnäktenskap och könsstympning. Att barn ska behöva utsättas för sådan behandling är ofattbart och något som måste motverkas. De grundläggande principerna i FN:s barnkonvention om barnets rätt till liv och utveckling, och att barnets bästa ska vara vägledande i alla beslut som rör barn, ska vara centralt i arbetet för fattigdomsbekämpning och utveckling inom biståndspolitikerna.

Forskning

Tillgång till forskningsbaserad kunskap för att hela tiden kunna utveckla och effektivisera biståndet anser vi vara viktigt. Satsningar på forskning görs genom det bistånd som kanaliseras via UD, som till exempel Nordiska Afrikainstitutet, Världsbanken och FN:s organisationer. Därför menar vi att satsningar på biståndsverksamhet genom Sida i högre grad kan renodlas till insatser för fattigdomsbekämpning och humanitära insatser.

Konflikt, fred, säkerhet och återuppbyggnad

Krig och konflikter orsakar fattigdom, död, lidande och förstörelse för drabbade länder. Ett förebyggande arbete för att minska risken för krig och konflikter, parat med ett arbete för fred och försoning, är därför också viktigt. Krig och konflikter försvårar också för ett gott utvecklingssamarbete och direkta humanitära insatser. En god samordning med säkerhetsfrämjande insatser är därför angeläget. Ett viktigt arbete i denna del av biståndet anser vi också vara att återuppbygga länder som under lång tid varit i krig och raserats men där det återigen börjar finnas hopp för en återuppbyggnad där mycket behöver startas från grunden. Detta är ett område som vi anser bör prioriteras högre än av det gör idag inom svenskt bistånd och det går in i flera tematiska områden såsom hälsa, utbildning, vatten och sanitet.

Prioritering av länder

En målsättning med svenskt bistånd bör vara att förstärka länder som går i en positiv riktning och att det inte ska löna sig att missköta landets ekonomi eller dess välfärdssatsningar och bryta mot internationella konventioner gällande mänskliga rättigheter. Denna ambition är dock inte alltid förenlig med viljan att prioritera de minst utvecklade och fattigaste länderna då de också ofta brister i kapaciteten att hantera

biståndsmedel. Det är därför viktigt med ett flexibelt bistånd anpassat efter den situation som råder i olika länder, där bistånd till länder med svaga institutioner i första hand bör gå genom det civila samhället. Till exempelvis Afghanistan, som är ett av världens mest fattiga länder, förespråkar vi bistånd genom organisationer i civila samhället istället för genom myndigheter. Det bör även finnas en flexibilitet i att kunna avbryta eller fasa ut bistånd, till exempel om det visar sig att det sker allvarliga brott mot grundläggande mänskliga rättigheter eller om biståndet visar sig vara funktionslöst, det vill säga kunna möjliggöra att resurser frigörs för skadliga och kontraproduktiva ändamål.

Ett tydligt exempel är den palestinska myndigheten som betalat ut löner till dömda terrorister, samtidigt som Sverige bidragit med stora summor i bistånd. För att Sverige på riktigt ska göra skillnad i Israel–Palestina-konflikten bör det palestinska biståndet tydligare granskas. Sverige måste ställa krav på att den palestinska myndigheten bättre uppfyller demokratiska principer, bekämpar korrruption och respekterar mänskliga rättigheter för att få bilateralt svenskt bistånd. Därför vill vi prioritera humanitära insatser och insatser i det civila samhället till dessa områden och i dagsläget avsluta biståndet till den palestinska myndigheten, så länge de inte uppfyller villkoren.

Vi menar också att biståndsmedel kan användas mer effektivt om det finns en fokusering på färre länder. Vår ambition är därför att prioritera de minst utvecklade länderna. Vi är kritiska till att Sverige bilateralt ska ge bistånd till länder i Europa för att de ska uppfylla kraven för att kunna gå med i EU, när vi redan betalar en dyr EU-avgift. I vårt mål att prioritera de minst utvecklade länderna anser vi inte heller att europeiska länder ska vara prioriterade då de i huvudsak är medelinkomstländer. Därmed är inte sagt att vi bilateralt inte kan stödja länder i Östeuropa när kriser uppstår, exempelvis den i Ukraina.

Budgetstöd

Biståndsformen budgetstöd betalas ut direkt till mottagarlandets statskassa, vilket ställer stora krav på mottagarländernas kapacitet. Det har visat sig finnas stora brister i föregående regerings och Sidas sätt att styra och kontrollera denna form av bistånd. Om budgetstödet inte är tillräckligt kontrollerat menar vi att risken är överhängande att biståndspengar kan bidra till att resurser frigörs till ändamål som svenska biståndspengar inte är avsedda för, exempelvis vapen och militär. På grund av de brister som idag finns gällande styrning och kontroll av denna form av bistånd samt de risker som är förenade med detta anser vi att det är en biståndsform som ska användas med högsta möjliga restriktivitet.

Översyn av Sida

Sida är en unik organisation som ansvarar för ungefär hälften av det totala svenska biståndet, det vill säga det bilaterala biståndet, reformsamarbete med Östeuropa samt det humanitära biståndet. Det handlar därför om en organisation vars beslut kan vara livsavgörande för miljontals människor, varför dess effektivitet och styrning hela tiden måste granskas. Tyvärr har det framkommit att resurser som delats ut av Sida har gått till mottagare som är korrupta eller till och med i vissa fall motarbetar Sidas värdegrund och mål. Detta är oacceptabelt, varför regeringen bör tillsätta en omfattande översyn av Sidas verksamhet och effektivitet för att kunna förbättra arbetet och göra det mer

kostnadseffektivt. Genom tidigare genomgångar har man funnit svagheter i regeringens och Sidas styrning. Bland annat har Statskontoret visat att regeringens styrdokument innehåller alltför många krav kring formerna för stöd, vilket bidragit till att organisationens återrapportering riktat in sig på inre effektivitet och enbart kortsiktiga resultat, snarare än långsiktiga strategiska mål.

Resultatbaserat bistånd

Sverigedemokraterna ställde sig positiva till att föregående regering försökte hitta nya innovativa former för en bättre styrning av biståndet. Traditionellt sett har bistånd på förhand finansierat en viss verksamhet som förväntats leda till vissa resultat, vilket fortfarande är fallet i en stor del av det svenska biståndet. Föregående regering talade om att pröva ett resultatbaserat bistånd som skapar ett tydligare kontrakt mellan givaren och samarbetspartnern. Resultatbaserade biståndsformer kännetecknas av att biståndet betalas ut i efterhand på basis av uppnådda resultat. Sverigedemokraterna anser att detta borde vara en självklarhet i all styrning av det svenska långsiktiga biståndet, att det krävs resultat för möjligheten till fortsatta utbetalningar oavsett om det gäller samarbete med svenska, utländska lokala eller multilaterala organisationer och myndigheter. I dag kan vi tyvärr se exempel på bistånd som fortsätter att betalas ut trots att uppenbara brister finns. Detta anser inte vi är acceptabelt.

Multilaterala utvecklingsbanker, fonder och skuldavskrivningar

När det gäller multilaterala utvecklingsbanker är världsbanksgrupperna det vi vill prioritera högst. När det gäller övriga regionala utvecklingsbanker och fonder anser vi att Sverige ger så små medel till varje bank att våra möjligheter att påverka vad svenska biståndsmedel används till är begränsade.

Multilaterala och internationella organisationer och fonder

Vad gäller basbudgetstöd till multilaterala organisationer vill vi prioritera FN och dess underorganisationer samt viktiga organisationer för flyktinghjälp såsom Internationella rödakorskommittén. Vi vill också där så är möjligt prioritera projekt inom svenska CSO:er. Det är dock viktigt att Sverige regelbundet följer upp och utvärderar resultat av verksamheten i multilaterala organisationer och att svenska biståndsmedel används på ett ändamålsenligt sätt.

Satsning på mikrolån

Runt om i världen finns det många driftiga och hårt arbetande människor som bara drömmer om att kunna försörja sig själva och bygga ett nytt liv. Detta är människor som både har kunskapen och drivet för att starta verksamheter i några av världens fattigaste länder, men saknar något vi alla måste förhålla oss till – resurser. Med, i svenska mått, mycket lite pengar kan vi lyfta hela samhällen som idag lider av arbetslöshet och fattigdom. Det finns otaliga exempel på hur människor lyckats lyfta hela byar som följd av svenska mikrolån.

Ett tydligt exempel på land vars samhällen har lyckats bra som följd av mikrolån är Rwanda, vars ambassadör också sagt att mikrolån är ett bättre sätt att stötta landet än enskilda bidrag. Skälet till detta är just att mikrolån gör det möjligt för fattiga människor att starta och driva egna affärsrörelser, vilka har blivit ett av de mest verkningsfulla botemedlen mot fattigdomen, trots att 95 procent av befolkningen i exempelvis Afrika är utestängd från banksektorn. Mikrolånen stärker således också den sociala gemenskapen då låntagarna tillsammans bygger sina samhällen.

Att ge en man fisk kan rädda honom en dag, men att lära honom att fiska kan rädda honom hela livet. Regeringen bör se över möjligheten att skapa ett samlat nätverk i Sverige för organisationer som vill stötta människor i utvecklingsländer genom mikrolån.

Tabell 1*Tusental kronor*

Ramanslag	Regeringens förslag	Avvikelse från regeringen (SD)
1:1 Biståndsverksamhet	41 606 382	+250 000
1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida)	1 171 090	-50 000
1:3 Nordiska Afrikainstitutet	16 103	
1:4 Folke Bernadotteakademien	123 955	
1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete	50 000	
1:6 Utvärdering av internationellt bistånd	17 679	+50 000
Summa	42 985 209	+250 000

Tabell 2 Anslagsförslag 2018 för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd (mkr)

Biståndsram	Regeringen (0,99 %)	SD (0,94 %) Avvikelse
Planerad målbild	48 950	-2 502
Kostnader inom andra områden	5 972	-2 752
2. Flyktingkostnader	2 752	-2 752
3. EU-bistånd	2 059	0
4. UD förvaltningskostnader	416	0
5. Övrigt	745	0
Kostnader inom 7 ej bistånd	7	0
Faktiskt bistånd utgiftsområde 7	42 985	43 228

Tabell 3 – Tematiskt anslagsförslag (mkr)

Indikativ fördelning av anslag 1:1

Humanitära insatser	4 550
Vatten och sanitet	2 500
Jord och skogsbruk, miljö	2 300
Demokrati och mänskliga rättigheter	1 100
Hälsa	1 300
Utbildning	1 200
Ekonomisk utveckling	1 100
Konflikt, fred, säkerhet	1 200
Flyktingstöd närområdet	10 000
Särskilt industrialiseringsstöd	1 000
Humanitär hjälp svältkatastrof	1 400
Summa	27 650
Biståndsverksamhet genom UD m.fl.	
Multilaterala utvecklingsbanker och fonder	3 050
Multilaterala och internationella organisationer och fonder	8 664
Vidarebosättning genom UNHCR	800
Övrigt	1 692
Summa 1:1	41 856

Tabell 4 – Indikativ fördelning av flyktingstödet (mkr)

Indikativ fördelning av 1:9

UNHCR	3 000
WFP samt annan humanitär hjälp	2 000
Barn och ungdomar, Unicef	1 500
Långsiktigt stöd till mottagarländer	1 500
Jobb och utbildning för vuxna	1 000
Övriga insatser	1 000
Summa	10 000

*Markus Wiechel (SD)**Julia Kronlid (SD)**Johan Nissinen (SD)**Björn Söder (SD)**Johnny Skalin (SD)*